

РЕШЕНИЕ

№ 2526

гр. София, 15.04.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 28 състав,
в публично заседание на 31.03.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Антони Йорданов

при участието на секретаря Наталия Дринова, като разгледа дело номер **11942** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба от С. Т. Е., чрез адв. Г. Д., срещу мълчалив отказ на кмета на [община] за произнасяне по молба вх. № 94-01-416/19.10.2020г. при [община] с искане за издаване на удостоверение, във връзка с регистъра на населението.

В жалбата се сочи, че мълчаливият отказ на е незаконосъобразен, неправилен и неоснователен. По същество се иска да се отмени мълчаливият отказ на кмета на [община] и да се върне делото като преписка със задължителни указания за издаване на удостоверение за идентичност на лице с различни имена по чл. 24, ал. 1 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/ във вр. с чл. 18, ал. 1 от Наредба № РД-02-20-6/24.04.2012г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението.

В съдебно заседание жалбоподателката се представлява от адв. Д., която поддържа жалбата на заявените основания.

Ответникът – кмет на [община], за съдебно заседание редовно призован, не се явява, не се представлява и не ангажира становище.

Съдът, като обсъди становищата на страните и доказателствата по делото, приема за установени следните обстоятелства по делото:

Със молба вх. № 94-01-416/19.10.2020г. при [община] Т. Е., чрез адв. Г. Д. е искала да бъде издадено удостоверение за идентичност на лицето А. Х. К. (според акт за раждане) и А. Х. К. (според изселнически паспорт) и на лицето А. А. Х. К. (според

изселнически паспорт) и А. А. Х. К. (според акт за раждане). Посочено е, че иска да бъде признато, че К. и К. са една и съща фамилия, като поради особеността и е била допусната грешка при изписването и. Посочено е още, че удостоверенията са необходими за кандидатстване по чл. 39 от Закона за българското гражданство пред Министерството на правосъдието. С молбата са представени доказателства.

По делото е приложено удостоверение изх. № 2185/17.10.2019г. от [община], от което е видно, че А. А. Х. К. е [дата на раждане] в [населено място] и същата фигурира в семеен регистър на [населено място].

Приложено е и писмо изх. № 97-00-2220/19 от директор на дирекция „Българско гражданство“ при МП, от което е видно, че на [община] са били върнати като нередовни документите за установяване на българско гражданство на лицето А. А. Х. К.. Посочено е, че има разминаване между имената на бащата на А. - според изселнически паспорт А. Х. К., а според акт за раждане - А. Х. К., поради което не може да се направи категоричен извод, че А. А. Х. К. и А. Д. са имена на едно и също лице.

По делото е приложено писмо изх. № 91-00-388/1/23.07.2020г. на кмета на [община], съгласно което след извършена проверка в регистрите по гражданско състояние не са били открити имена различни от фамилия К., във вр. с акт за раждане на А. А. Х. К.. Посочено е още, че акт за раждане на А. Х. К. не се съхранява в общината, т.к. същият е предаден в държавен архив Т..

При гореизложените фактически установявания съдът формира следните правни изводи.

Жалбата е процесуално допустима за разглеждане по реда на съдебното административно обжалване. Молба вх. № 94-01-416/19.10.2020г. при [община] е депозирана пред едноличен орган, който по закон /чл. 57, ал. 2 от АПК във връзка с чл. 21, ал. 3 от АПК и § 8 от ПЗР на АПК/ е бил длъжен да се произнесе по искането до 7 дни от започване на производството. Този срок е изтекъл на 26.10.2020 г. По делото няма данни подателят на искането да е уведомен за недостатъци по искането, което по аргумент от чл. 30, ал. 2 и ал. 3 от АПК би променило срока за произнасяне. Поради изложеното следва да се приеме, че с подаване на жалбата на 19.11.2020 г. е спазен срокът по чл. 149, ал. 2 от АПК. С оспорения мълчалив отказ е отказано издаване на удостоверение за идентичност на лице с различни имена, което представлява административна услуга по смисъла на § 8 от ПЗР на АПК и издаването му е удостоверителен административен акт на основание чл. 24, ал. 2 от Закона за гражданската регистрация /ЗГР/, с който се удостоверяват факти с правно значение в резултат на проверка в регистрите на населеното място. Въз основа на изложеното, този отказ представлява индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал. 3 от АПК.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна по следните съображения:

По смисъла на чл. 58, ал.1 от АПК мълчаливият отказ представлява бездействие на администрацията в случаите, когато административният орган има задължение да се произнесе по направено пред него искане. Мълчаливият отказ в правната теория и съдебна практика, се приема за индивидуален административен акт с негативно за заявителя съдържание. Непроизнасянето на сезирания административен орган се приравнява на административен акт, когато за последния съществува законово основание за изпълнение на искането. Наличието на надлежно сезиране и компетентност за разглеждането на подаденото искане е условие за

прилагането на фикцията, уредена в чл. 58, ал. 1 от АПК, че непроизнасянето в срок се счита за мълчалив отказ, подлежащ на обжалване. Мълчалив отказ е налице тогава, когато органът е сезиран и има задължение да се произнесе по направеното искане, т. к. само тогава се засягат правата на заинтересованата от издаването му страна. Проявлението на установената законова фикция се осъществява при наличие на елементите от визирания в правната норма фактически състав, който изисква подадено до компетентния орган искане за издаване на административен акт и непроизнасяне на органа в определения срок. И обратното, когато административният орган не е надлежно сезиран, било поради липса на компетентност, изтичане на срокове, липса на фактическите предпоставки за произнасяне, съобразено с изискванията на правната норма или други правопрепятстващи обстоятелства, то тогава не възниква задължение за административния орган да се произнесе, респ. не се осъществява мълчалив отказ по см. на чл. 58, ал. 1 от АПК.

Обществените отношения, свързани с издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, видовете удостоверения и техните образци се уреждат с Наредба № РД-02-20-6/24.04.2012г. за издаване на удостоверения въз основа на регистъра на населението, чиито чл. 2 определя компетентността на кмета на общината, на района или на кметството или от определени от тях длъжностни лица от общинската администрация.

Съгласно чл. 18 от Наредба № РД-02-20-6/24.04.2012г. за доказване, че две или повече собствени и/или бащини и/или фамилни имена са на едно и също лице, се издава Удостоверение за идентичност на лице с различни имена по образец съгласно приложение № 9. Длъжностното лице, след проверка в регистъра на населението и при необходимост в регистрите на актовете за гражданско състояние, вписва в удостоверението установените различни имена на лицето (собствено, бащино, фамилно). Удостоверението се издава само когато различните имена на лицето са вписани в регистъра на населението и/или в регистрите на актовете за гражданско състояние.

Според чл. 3 от Наредбата въз основа на регистъра на населението се издават удостоверения по утвърдени образци за данните, поддържани по чл. 25 от Закона за гражданската регистрация. По изключение могат да се издават удостоверения и в друг вид, в свободен текст, когато исканите данни не могат да бъдат удостоверени с удостоверение по утвърден образец. Удостоверенията по чл. 3 се издават въз основа на данните, съдържащи се във: Национална база данни "Население"; Локална база данни "Население". За издаване на удостоверения може да се ползват и данни от регистрите на актовете за гражданско състояние.

Според чл. 8 от Наредбата Когато в регистъра на населението, с който разполага общинската администрация, не се съдържат всички необходими данни за издаване на исканото удостоверение, длъжностното лице служебно изисква тези данни от общинската администрация, отговорна за тяхното поддържане. Данните се предоставят в писмен вид незабавно, но не по-късно от 7 дни от постъпване на искането. Ал. в на същият член определя, че когато в регистъра на населението липсват данни за издаване на съответното удостоверение, длъжностното лице прави мотивиран отказ по реда на Административно процесуалния кодекс.

Налага се извода, че компетентният орган следва да се произнасяне по подаденото заявление за удостоверение за идентичност на лице с различни имена, като не е предвидена форма на мълчалив отказ (бездействие). Последното

представлява достатъчно основание за отмяна на формирания мълчалив отказ и връщане на делото като преписка за задължително произнасяне.

Казано по-горе бе, че с молба вх. № 94-01-416/19.10.2020г. С. Т. Е., чрез адв. Г. Д. е искала да бъде издадено удостоверение за идентичност на лицето А. Х. К. (според акт за раждане) и А. Х. К. (според изселнически паспорт) и на лицето А. А. Х. К. (според изселнически паспорт) и А. А. Х. К. (според акт за раждане). Представени са доказателства както следва удостоверение изх. № 2185/17.10.2019г. от [община], от което е видно, че А. А. Х. К. е [дата на раждане] в [населено място] и същата фигурира в семеен регистър на [населено място], извлечение от семеен регистър на [населено място], акт за раждане № 73 на А. Х., изселнически паспорт № 3134/06.04.1950г. надлежно преведен и легализиран, смъртен акт на А. Д..

Следователно, при новото разглеждане на преписката кмета на [община], след проверката в регистрите описани по-горе, следва да съобрази представените по делото доказателства.

Съдът намира за уместно да посочи, че не може да задължи кмета на [община] да издаде търсените удостоверения с конкретно съдържание (арг. от чл. 173, ал. 3 от АПК) в какъвто смисъл е петитума на жалбата. С настоящето съдебно решение не се решава въпроса за идентичност на лица с различни имена, за разлика от производството по глава петдесета от ГПК.

При гореизложените съображения настоящият съдебен състав намира, че жалбата е основателна, а формираният мълчалив отказ за произнасяне по заявление следва да бъде отменен, като незаконосъобразен.

При този изход на делото основателна е претенцията на жалбоподателя за присъждане на направените по делото разноски. Същата следва да бъде уважена в размер на 820 лева, съобразно представен на л. 23 списък по чл. 80 от ГПК.

Водим от горното, Административен съд София град 28-ми състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба от С. Т. Е., чрез адв. Г. Д. мълчалив отказ на кмета на [община] за произнасяне по молба вх. № 94-01-416/19.10.2020г. при Община О. с искане за издаване на удостоверение, във връзка с регистъра на населението.

ВРЪЩА делото като преписка на кмета на [община] за произнасяне съобразно гореизложените мотиви.

ОСЪЖДА [община] да заплати на С. Т. Е. сумата от 820 (осемстотин и двадесет) лева, представляваща разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване чрез Административен съд София-град пред Върховен административен съд на РБ в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

Решението да се съобщи на страните чрез изпращане на препис от него по реда на чл.137 от АПК.

СЪДИЯ: